

слѣчай: „вз третій-а денз на сѣтринь-тѣ зачѣхъ са гласове и зафана да са бльска, и подигна са чернз облакз на горѣ-тѣ синайскѣ, и трѣба за-трѣби твѣрдѣ силно и уплаши са сичкій-а народз наоколо. Мойсей изведе народз-а на сретеніе Богѣ отз наоколо, и смѣсти го подз горѣ-тѣ, а гора-та сичка-та са димаше, защото Богз слѣзваше на неѣ, вз огонь, и димз излѣзваше горѣ като димз отз пещь, и претръгна са отз страхъ сичкій-а народз, а трѣбни-тѣ гласове силно вѣахъ; Мойсей хѣртѣ-ваше а Богз мѣ одговараше съ гласъ.“

Подирз тойзи разговорз дохожда другій помеждѣ Бога и человекѣ пакз вз вѣрѣж и облакз. Господз говори на Юва, като почена да са колебае вз злощастіе-то си и да са сѣмнасва за божіѣ-тѣ правдѣ, и го пыта, да ли е испыталз божіѣ-тѣ премѣдрость въ неговы-тѣ дѣла? гдѣ е былз человекѣ, кога-то Богз направи земѣ-тѣ, и сички-тѣ ангели го славахъ? — Подирз това прекрасно са казва, какъ е Богз сѣтворилз свѣтъ-а: какъ е господз заградилз уста-та на море-то, кое-то са разливаше, и мѣ далз облекло отз облака, и го поилз съ мьглѣ, и мѣ опредѣлилз предѣлз, рекши: до тѣка ще дойдешъ а по нататѣжъ не, и въ тебе ще са развѣѣжѣ твои-тѣ таласи. Сѣко това питаніе съ голѣминѣ-тѣ си свала человекѣ, и Юва като умала подз тази теготѣ, найподирѣ вика, какво ще да извикне отз дълбочинѣ-тѣ си сѣрденнѣ а не отз празенз умз сѣкій, кой испытѣва уредбы-тѣ бжій: „знаѣжъ, господи, че все можешъ, и че нема